

Reglerne i § 55, stk. 1, svarer til tinglysningslovens §§ 31—32 og må ses i sammenhæng med reglerne i udkastets § 41, hvorved der tillægges registrering i skibsregistret en lignende gyldighedsvirkning, som er knyttet til tinglysning vedrørende fast ejendom, jfr. bemærkningerne til § 41.

Reglerne i § 55, stk. 2, om erstatning for tab, der skyldes forsømmelse udvist af nogen, der medvirker ved skibsregistreringen, er stemmende med tinglysningslovens § 35.

Da der i de her omhandlede tilfælde vil kunne gøres regres gældende mod den pågældende embedsmand, forudsætter kommissionen, at der i lighed med den ved tinglysningsvæsenet gældende ordning tegnes fornøden ansvarsforsikring for overregistrator og det ved skibsregistreringen medvirkende personale.

Til § 56.

Gennemførelsen af loven vil — som berørt forskellige steder i de foregående bemærkninger — nødvendigvis kræve udfærdigelse af en række detailforskrifter af administrativ og kontorteknisk karakter, som efter kommissionens skøn mest praktisk kan samles i en eller flere ministerielle bekendtgørelser.

Foruden de i stk. 1 nævnte forhold må der, ligesom hidtil, gives nærmere vejledning vedrørende udenrigstjenestens medvirken i certifikatsspørgsmål og lignende, hvilket man forudsætter kan ske i cirkulæreform (konsularinstruks) efter nærmere aftale mellem handelsministeriet og udenrigsministeriet. På tilsvarende måde må der gennem justitsministeriet udsendes direktiver til tinglysningskontorerne angående tinglysningsvæsenets samarbejde med overregistrator med hensyn til overførsel af rettigheder over fakultativt registrerede skibe, jfr. bemærkningerne til § 46, stk. 1.

Reglen i stk. 2 svarer til den gældende lovs § 5, stk. 1 og 2, jfr. handelsministeriets bekendtgørelse nr. 302 af 16. december 1927. Der henvises iøvrigt til bemærkningerne til § 8.

Når skibe hjemmehørende i Grønland, som omtalt i de indledende bemærkninger, fremtidig skal inddrages under skibsregistreringen, vil det være nødvendigt at lade Grønland udgøre et særligt distrikt, sideordnet med de øvrige distrikter. Om fastsættelse af særlige regler vedrørende skibe hjemmehørende på Grønland henvises til § 58, stk. 2.

Til § 57.

Den gældende lov indeholder i §§ 63—68 en række detaljerede straffebestemmelser. Efter § 67 skal sager om overtrædelse af loven behandles ved Sø-

og Handelsretten, udenfor København ved søretterne. Handelsministeriet træffer i hvert enkelt tilfælde bestemmelse om, hvorvidt påtale skal finde sted.

Kommissionen finder, at straffebestemmelserne kan forenkles betydeligt, og at overtrædelserne, der normalt kun vil kunne medføre bødestraf, må kunne behandles som politisager ved de almindelige underretter, da særlig fagkundskab i søfartsforhold normalt ikke kan antages at være af betydning ved bedømmelsen af disse sager.

Da der erfaringsmæssigt kan forekomme tilfælde, hvor det volder vanskeligheder at få de pågældende til at foretage pligtig anmeldelse eller opfylde andre pligter til registreringens gennemførelse, foreslår man i stk. 2, at den, der modvilligt har undladt at opfylde sådanne forpligtelser, under politisagen kan idømmes en fortløbende tvangsbøde.

I stk. 3 er det i overensstemmelse med straffelovens almindelige regler fastsat, at inddragelse af nationalitetsbeviser eller de i § 19 omhandlede påtegninger på nationalitetsbeviser (fiskericertifikat, stenfiskercertifikat) kun kan ske ved rettens afgørelse, medens inddragelse af certifikater efter den gældende lovs § 63, sidste punktum, og § 64, sidste punktum, kan ske administrativt.

Reglen i stk. 4 om konfiskation til fordel for statskassen af et skib, der har sejlet under dansk flag uden at være berettiget dertil, under forhold der kan betragtes som groft misbrug, stemmer i princippet med den gældende lovs § 65.

Efter retspraksis med hensyn til konfiskation i medfør af toldlovgivningen må en registreret panteret vige for konfiskationskravet, jfr. højesteretsdom (U. f. R. 1925—598).

Kommissionen er af den opfattelse, at en sådan regel i hvert fald må anses for urimelig ved en forseelse som den her omhandlede, der har en ganske anden karakter end overtrædelser af toldlovgivningen. Man foreslår derfor, at inddragelsen skal respektere eventuelle rettighedshavere, herunder ejere, medmindre disse har medvirket til det ulovlige forhold.

Til § 58.

Efter lov af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre er skibsregistreringen at betragte som et færøsk særanliggende. Skibsregistreringsloven gælder således ikke umiddelbart for skibe hjemmehørende på Færøerne, men Færøerne, må i praksis behandles som udland i registreringsmæssig henseende f. eks. ved udslettelse af skibe, der sælges til Færøerne. Det må imidlertid anses for meget ønskeligt, at tilsvarende regler gennemføres på Færøerne.